

Goigs dedicats a Santa Maria Assumpta

Arenys de Mar

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer de l'Església, núm. 24

Coordenades:

Latitud: 41.58056926543
Longitud: 2.5491835176945
UTM Est (X): 462420
UTM Nord (Y): 4603307

Classificació

Número de fitxa 08006 - 293
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Contemporani
Segle XIX-XX
Autoria de l'element: Lletra de Martí Amagat i Matamala. Música de Jaume Lloret i Maresme. Dibuix de Josep Barrenechea.
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Vigent
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Social
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dc., 01/03/2023 - 17:55

Descripció

Goig a lloança de Santa Maria Assumpta al Cel, patrona de la parròquia d'Arenys de Mar. La present edició de l'any 1989 està editada per la Llibreria El Set-ciències, s.l. i impresa per Santa Maria – Arenys de Mar.

Se la representa pujant al cel en cos i ànima, amb els braços oberts damunt d'un núvol envoltada per àngels, que en realitat es correspon amb la imatge de l'altar barroc de l'església de Santa Maria d'Arenys de Mar. La imatge està flanquejada per dos àngels que toquen un instrument musical i que acompanyen l'ascensió. A la part inferior del text, hi ha la partitura musical. L'orla d'emmarcament del document presenta motius geomètrics i florals

El text es disposa en tres columnes sense decoració interior que diu així:

Primera columna:

Puig que sou nostra advocada, / Verge Assumpta de l'Areny, / enjoieu vostra fillada / d'alegria, força i seny. //

Flor de gleba, sou la fada / que defensa els nostres camps, / allunyeu la pedregada, / la tempesta i els malgams. / *Puig que sou...* //

Segona columna:

Flor de sol pel cel desclosa / que ullpreneu la sang i el cor, / sou esclat de pau joiosa, / lliri-jonc del nostre amor. . / *Puig que sou...* //

Flor de roca que cimeja / l'encanteri del mareny / sou ris d'or que als ulls flameja / i la flama que ens empeny. / *Puig que sou...* //

Tercera columna:

Flor de bosc, flor de ginesta / que el retaule presidiu, / aromeu la vella festa / que ens aplega cada estiu. . / *Puig que sou...* //

Flor de vent, sou la senyera / que ens aplega i fa de nord. / Flor de mar sou la sendera / que ens emmena cap al Port. . / *Puig que sou...* //

V. Sou exaltada Santa Mare de Déu. // R. Sobre tots els corsr dels àngels del regne celestial. //

IMPREMTA SANTA MARIA – ARENYS DE MAR //

Els Goigs d'Arenys de Munt i de Mar //

Edita: Llibreria El Set-ciències, s.l. //

XXVII //

Dipòsti legal: B. 18.837-2000 //

Altés, s.l. L'Hospitalet de Llobregat

PREGUEM:

Déu omnipotent i etern, vós us emportàreu Maria de Natzaret, Mare de Jesús, en cos i ànima a la glòria del cel. Concediu-nos, si us plau, que delejant sempre la veritat i el bé, meresquem de tenir part, un dia, en la

seva glòria. Us ho demanem per Crist Senyor nostre.

Observacions:

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, les santes, la Mare de Déu o Crist. Tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV).

Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius. Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i que es canten actualment, cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1545-1563), per potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arrançades també durant aquest període.

Història

El trasllat, segons els catòlics romans, rep el nom d'*Assumptio Beatae Mariae Virginis*, la doctrina dels quals fou definida com a dogma pel papa Pius XII l'1 de novembre de 1950. També rep els noms de Mare de Déu d'agost, i la seva festa se celebra el 15 d'agost.

Bibliografia

Enllaços d'interès:

[Amics dels goigs](#)

[Goigs i devocions populars](#)

[Bibliogoigs](#)

Flor de sol pel cel desclosa
que ullpreneu la sang i el cor,
sou esclat de pau joiosa,
lliri-jonc del nostre amor.
Puix que sou...

Flor de bosc, flor de ginesta
que el retaule presidíu
aromeu la vella festa
que ens aplega cada estiu.
Puix que sou...

Flor de roca que cimeja
l'encanteri del mareny
sou ris d'or que als ulls flameja
i la flama que ens empeny.
Pulx que sou...

Flor de vent, sou la senyera
que ens aplega i fa de nord.
Flor de mar sou la sendera
que ens emmena cap al Port.
Puix que sou...

PREGUEU: Déu omnipotent i etern, Vós us emportàreu Maria de Natzare, Mare de Jesús, en cos i ànima a la glòria del cel. Concediu-nos, si us plau, que deixant sempre la veritat i el bé, merescuem de tenir part, un dia, en la seva glòria. Us ho demanem per Crist Senyor nostre.

Lletra: Martí Amagat i Matamala Música: Jaume Lloret i Maresma Dibuix: Josep Barrenechea Any del Senyor 1989